

[Dagmar Mørk Jensen]

På det radikale venstres vegne skal jeg gøre opmærksom på, at der er opstået en misforståelse, idet partiets medlem af udvalget ikke har tiltrådt den afgivne betænkning. Jeg skal derfor anmode om, at forslaget sendes tilbage til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner. (Regulering af lovpligtigt beløb).

(Fremsat 9/5 84. Første behandling 14/5 84. Betænkning 17/5 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om museer m.v.

(Fremsat 7/2 84. Første behandling 21/2 84. Betænkning 11/5 84).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Madsen (V):

Ved førstebehandlingen af museumsloven takkede jeg ministeren for de mange ændringer til det bedre, der var i det forslag til revision af museumsloven, som hun havde fremsat. Samtidig rejste jeg en række problemer, som der også var behov for at få løst, og jeg vil i dag takke ministeren for, at hun såvel ved førstebehandlingen som under udvalgsarbejdet har været yderst positiv over for løsningen af de problemer, jeg rejste.

Det drejer sig f.eks. om, at et praktisk og rationelt samarbejde mellem flere museer over kommunegrænserne nu ikke mere bliver straffet ved forringet statstilskud. Det drejer sig om, at museer på øer eller i tyndtbefolkede egne kan tilgodeses ved en smidig administration af de generelle regler plus eventuelt en særlig, midlertidig støtte af såvel økonomisk som faglig art. Det drejer sig om danefæproblemerne, der nu vil blive overvejet mellem de implicerede ministerier og museer, så en beskyttelse af disse værdifulde, men nu herreløse fund kan blive indarbejdet i næste udgave af museumsloven, og det drejer sig om forhøjelse af rådighedssummen, der generelt vil komme alle museer til gode og specielt bevaringsinteressen omkring den nyere tid samt museumstjenesten.

[Mette Madsen]

Tyndest står dog stadig de landsdækkende museer under museumsloven, f.eks. Kunstin-
dustrimuseet, Den gamle By og Moesgård i
Århus. De opfattes af hjemstedskommunerne
som egentlige statsopgaver, som man fra
kommunal side yder et tilskud til, men hvor
det egentlige ansvar efter kommunens opfat-
telse skulle ligge hos staten. Lovforslaget har
ikke taget sigte på disse museers problemer,
der først og fremmest er af økonomisk art,
idet deres statstilskud ikke er lovbundne,
men skal tages fra den fælles ramme, som
også de statslige hovedmuseer er omfattet af.
Pengene hentes altså fra den fælles museums-
kasse. Som en konsekvens heraf forekommer
det mig hensigtsmæssigt, om disse museer
blev knyttet nærmere til deres respektive ho-
vedmuseer, for at man i fællesskab kan nå
frem til en rimelig prioritering af de fælles
arbejdsopgaver. Jeg var inde på det i min
tale ved første behandling og vil gerne her
ved anden behandling opfordre ministeren
til, måske i form af et cirkulære, forsøgsvis at
formalisere et direkte samarbejde mellem de
landsdækkende museer og de statslige hoved-
museer, således at vi ved lovrevisionen til sin
tid kan have et erfaringsmateriale.

I den forbindelse skal jeg her til slut næv-
ne, at vi i venstre er meget glade for, at vi får
denne revisionsparagraf med ind i loven.
Mange af de problemer, vi har drøftet under
denne revision af museumsloven, vil blive
vejret og afprøvet i den kommende periode,
således at vi har et godt grundlag for at vur-
dere dem i 1987-88. Dette gælder ikke mindst
den ressortfordeling, der blev det foreløbige
resultat af Møllmannudvalgets arbejde, som
det ikke er ukendt at venstre aldrig har be-
traktet som særlig lykkeligt.

Kirkegaard (KF):

Opgaven at bevare og formidle den dan-
ske kulturarv er en opgave, som bør løses af
det danske folk i fællesskab, og derfor er det
med stor tilfredshed, vi kan konstatere, at det
ser ud til, at vi kan opnå et meget bredt fler-
tal for museumsloven.

Vi har haft en overordentlig grundig ud-
valgsbehandling og fået mange henvendelser
udefra og mange gode og udførlige svar fra
kulturministeren.

Der er især to områder, jeg mener vi skal
understrege ved behandlingen her: oplysnin-

gerne om, at man i kulturministeriet er meget
opmærksomt på vigtigheden af konserve-
ringsopgaven, og at der er udsigt til lysere
tider for dette område, dels med hensyn til at
få flere midler til det, dels med hensyn til at
få flere veluddannede folk til at løse opga-
verne. Desuden har vi noteret med tilfreds-
hed, at der nu bliver mulighed for nærmere
at følge kulturværdierne fra den nyere tid og
drage omsorg for, at der ikke går noget tabt
her. Det har vi set nogle eksempler på, og
det ønsker vi ikke ret gerne gentaget.

Ved en så omfattende lov kan vi ikke
drømme om at nå det fuldkomne helt ud i
alle detailspørgsmål; derfor sætter vi vores
lid til, at vi nu kan indhøste erfaringer, og så
bliver der mulighed for at rette op på nogle
ting, der eventuelt måtte vise sig at være
knap så hensigtsmæssige, når vi kommer til
folketingsåret 1987-88.

Vi kan fra konservativ side anbefale ænd-
ringsforslagene.

Birthe Hansen (SF):

Vi synes, at man via udvalgsarbejdet og de
stillede ændringsforslag i dag står med en
rimelig god lov for museerne.

Jeg nævnte under førstebehandlingen, at
den foreslåede opbygning af et centralregis-
ter på EDB-basis givetvis ville være af stor
værdi, men at man på grund af de sparsome
midler måske kunne udskyde den. Så
langt kom vi ikke, men dog så langt, at kul-
turministeren er gået ind for, at opbygningen
af registeret strækkes over en længere årræk-
ke, og at det sparede beløb går ind som en
del af den foreslåede forhøjelse af rådigheds-
summen.

Vi havde også ønsket at få skærpet statens
museumsnavns kompetence noget, men vi er
imidlertid i denne omgang gået fra det igen,
fordi det var vigtigt at opnå en bred enighed
om museumsloven. Vi beklager tillige, at
man ikke har kunnet komme længere med
ressortændringen mellem kulturministeren og
miljøministeren i denne omgang. Vi prøvede
allerede sidste år at få taget spørgsmålet op
til debat her i salen – uden særligt held. Vi
har derfor accepteret, at der kører en for-
søgsordning over nogle år, men vi er stadig
meget usikre med hensyn til, om det er det
rigtige at gøre sådan.

[Birthe Hansen]

At vi har fået indbygget en revisionsordning, er så afgjort et gode, men det bør ikke forhindre os i løbende at tage eventuelle problemer op.

Vi er her kort før anden behandling blevet klar over, at et af ændringsforslagene for nogle enkelte museer kan indebære problemer. Det drejer sig om, at foreningsejede eller selvejende ikke mere må selvsupplere bestyrelsen, men skal have en lokal brugerrepræsentant i deres bestyrelse eller midte. Der kan være tale om museer, der sorterer direkte under kulturministeren. Det må derfor slås fast, at den bestemmelse, der siger, at bestyrelsen ikke må selvsupplere sig, fremover skal fremgå af museets vedtægter.

Jeg skal slutte med at sige, at vi ønsker at stille et ændringsforslag mellem anden og tredje behandling, som indeholder ønsket om, at en samlet godkendelse af alle museer lægges over i museumsnavnet. Vi mener, det er vigtigt ikke alene for museernes, men også for samfundets skyld, at det er i nævnet, det samlede overblik og den afgørende kompetence ligger, og på grund af dette ændringsforslag ønsker vi forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Med vedtagelsen af dette lovforslag om de danske museer har folketinget brudt en gammel tradition, som har været fulgt af de socialdemokratiske kulturministre. Museerne klarer sig nok, har været ledemotivet for de socialdemokratiske regeringer. Så langt som en tidligere formand for folketingets finansudvalg gik, da han sagde om de sager, der var i vore museer: det gamle skidt, gik de socialdemokratiske kulturministre aldrig, men det var slemt nok, som det var, og derfor vil jeg gerne takke ministeren for forslaget. Jeg er glad for, at det er lykkedes at komme igennem med museumsloven. Jeg er glad for, at det i betænkningen er blevet fastslået, at man ikke mere bare skal skaffe penge til et eller andet område inden for kulturministeriet ved, at man så sparer på nogle andre områder.

Som jeg tidligere har sagt heroppefra, minder det jo blot om den gamle leg med at bytte stole: der er altid én, der ikke får en stol. Sådan er det også gået på kulturområdet, og det er fastslået, at efter denne lovs

vedtagelse skal der ekstrabevilling til til museerne. Det er godt.

At det har været nødvendigt at gennemføre loven nu på grund af de tidligere besparelser, understreges af, at man havde så dårlige bevillinger, at man ikke engang havde penge til at holde styr på de sager, der var i museerne, men af og til måtte konstatere, at nu var det og nu var det forsvundet.

Når jeg har gentaget dette, er det, fordi vi desværre har været nødt til at konfirmere en anden, helt forkert ting med denne lov, og det er, at vi har været nødt til at godkende Møllmannudvalgets opdeling af vore museums- og fortidsminder mellem to ministre. De to ministre er kulturministeren, hvorunder tingene naturligt hører hjemme, og miljøministeren, som ikke har været til at rokke med hensyn til, at han burde aflevere disse ting til kulturministeren.

Når jeg omtaler det så udførligt, er det, fordi det naturligvis aldrig kan blive rationelt at opdele sagsområdet mellem to ministre. Det kan kun medføre, at der kommer mere bureaukrati, og at tingene bliver passet dårligere.

Men der er jo ikke andet for, end at vi må tage det op, første gang vi skal have revideret museumsloven.

Jeg skal slutte med endnu en gang at sige tak, fordi vi fik den. Det var nødvendigt, at vi fik den gennemført nu. Vore museer trænger til det, til trods for denne anormalitet med en opdeling af området mellem to ministre og sikring af det ekstra bureaukrati, der naturligvis i forhold til den store opgave, det er at sikre vor kulturarv, er fuldstændig tåbelig.

Tinning (VS):

Da vi jo ikke er betænkingsberettigede, er det på sin plads, synes jeg, at gøre opmærksom på, at VS kan støtte den stribe af ændringsforslag, som ligger i betænkningen, og som vel udtrykker en slags minimumsmusemsforlig.

Da statsministeren trådte til, sagde han, at regeringen var meget villig til, når forslagene fra regeringen blev udsat for kritik, at lytte til saglige indvendinger og gå ind i en åben, fordomsfri debat om tingene. Som så meget andet var også det den rene snak. Men når der en sjælden gang faktisk er et eksempel

[Tinning]

på, at det vel egentlig er det, der er sket, synes jeg, der er grund til at sige, at det er vi tilfredse med. Jeg mener, at den række af protester, som dette forslag udløste fra museumsverdenen og fra en del af de forskellige partier, faktisk er blevet taget til følge.

Ændringerne i ministerens eget forslag går alle sammen i den rigtige retning, og derfor kan vi både støtte de foreliggende ændringsforslag og også forslaget som helhed. Jeg er enig i, at det stadig væk er noget rod, at det skal ligge hos flere ministre, men det kan vi vel finde ud af.

Poulsgaard (FP):

Vi skal jo have en stor kulturdebat i morgen, og da kan der jo nok blive anledning til at sige et og andet. Men jeg synes nok, at kulturministeren må få nogle kuldegysninger af alle de taksigelser, der kommer heroppefra – om så det er VS, begynder de også at takke – hvis jeg var kulturminister i en borgerlig regering, ville jeg i hvert fald ikke tage det som en særlig ros.

Og at man nu hører efter, hvad museumsfolk siger, at man hører efter faggrupper, der har særinteresser, og skal til at lovgive dér, kan jeg overhovedet ikke se nogen som helst grund til.

Jeg forstår da godt, at både de radikale og VS – de røde partier – er tilfredse med, at man har en kulturminister, der administrerer den kulturpolitik, som den socialistiske side ønsker herinde, men det er altså ikke min linje. Jeg kan faktisk ikke støtte de stillede ændringsforslag; det være sagt for god ordens skyld.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ville det være for meget at bede hr. Poulsgaard om at definere heroppefra, hvad der ligger af socialisme i, at vi giver museerne mulighed for at bevare det, der findes fra Danmarks oldtid, fra Danmarks middelalder og fra det 16., 17. og 18. århundrede, at vi giver dem mulighed for nu at holde styr på deres samlinger og for at oprette et register over, hvilke malerier der findes hvor i Danmark? Hvad socialistisk er der i det?

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Jeg lyttede også med megen undren til hr. Poulsgaard, da han påstod, at der var socialisme i det pågældende lovforslag. Det drejer sig om at bevare den danske kulturarv. Jeg vil godt vove den påstand, at der er adskilligt mere konservatisme i forslaget end socialisme.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nej, hvor lyder det smukt, når man snakker om kulturarv. Så får vi alle sammen små tårer i øjnene, og vi ser de bøgegrønne øer, der dukker frem.

Socialisme er der i en masse lande, som kalder sig liberale, som Danmark jo ynder at kalde sig. Men vi er jo ikke en disse liberale, for vi kan jo kun med tilskud. Vi kan kun lave udligninger hele tiden, og det er socialisme. Man skal have tilskud til enhver ydelse. Folk skal ikke selv. Man tager fra dem, der vil, og giver til dem, der ikke vil, også på museernes område. Det er det, jeg forstår ved socialisme.

Jeg tror, at man i en lang, lang række lande har museer, der overlever i kraft af, at folk selv ønsker disse museer, i kraft af, at folk betaler lidt for at komme ind og se dem. Man har så travlt med at skære ned på medicintilskud og en hel masse andre ting, som jeg kalder kultur, men museer, teatre og den slags ting skal bare have, have og have.

Jeg har somme tider måttet rose hr. Bernhard Baunsgaard, det har godt nok faldet mig svært, men jeg har da måttet gøre det enkelte gange. Hr. Bernhard Baunsgaard og jeg har været enige om, at det er i hvert fald ikke den politik, vi skal støtte, f.eks. at give til de bedrestillede, når de går i teater, til billetter og andet. Dette er præcis det samme: man støtter den bedrestillede del af Danmark, der ønsker at gå på museum. Det er det, jeg forstår ved socialisme, når jeg omtaler socialisme i den forbindelse.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Vor ordfører er syg, og jeg skal på hendes vegne udtrykke en tak til ministeren og de øvrige partier for samarbejdet omkring lovforslaget. Vi anser det for at være en udmær-

[Ole Espersen]

ket socialistisk lovgivning, der har præcis de egenskaber, som hr. Poulsgaard har nævnt. Jeg er ganske enig med hr. Poulsgaard, og jeg siger tak til de andre partier for støtten.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Det er ikke, fordi jeg mener, det er rimeligt at bede hr. Poulsgaard definere de begreber, hr. Poulsgaard bruger; det kommer der ikke noget ud af. Men af hensyn til dem, der læser Fortrykket, vil jeg godt forsøge at forklare hr. Poulsgaard, at dette forslag rummer ikke i sig selv noget socialistisk, men det rummer til gengæld mange fordele for socialismens mulighed. Socialister forstår, at man ikke kan bygge et socialistisk samfund uden et vidtgående kendskab til sin egen fortid. Det er der også andre der forstår. Uden museer har vi ikke socialismens mulighed, hr. Poulsgaard.

Den var helt ny, og jeg forlanger heller ikke, at den bliver forstået, men jeg mener, den er god at læse på.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Ja, så må der jo også hellere komme en rigtig SF-bemærkning til dette.

Jeg synes egentlig, at denne lov balancerer meget smukt imellem kommunisme, socialisme og konservatisme. Jeg mener, det er urimeligt at sige, at den mest er konservativ. Vel, man gør en hel masse ud af det arkæologiske, derved er den ret konservativ, men vi har faktisk også gjort en hel masse ud af, at der i denne lov er blevet afsat penge til nyere forskning, til nyere kulturhistoriske opgaver, og derved kan den måske kaldes nyorienteret, og det vil jeg kalde socialistisk. I øvrigt synes jeg, at det er noget værre pjat at starte en diskussion på dette grundlag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg forstod hr. Poulsgaard – men det behøver naturligvis ikke at være min fejl – synes jeg, at det var noget sludder. Så vidt jeg forstod hr. Poulsgaard, var det at kunne gå på museer uden at betale entré socialisme. Ja men så er jeg i meget høj grad tilhænger af socialisme. Når f.eks. danske skoleelever

kan gå på museum og se, hvordan folk levede i ældre tider, så er jeg godt tilfreds.

Hr. Poulsgaard kom med en anden påstand, som var lige så langt væk fra virkeligheden som hans påstand om, at det er socialisme at have museer. Det var påstanden om, at i andre lande kan museerne klare sig for entréindtægterne. Jeg vil forfærdelig gerne vide, hvad det er for lande. Det er vel ikke Amerika, hr. Poulsgaard tænker på? Hr. Poulsgaard ved da forhåbentlig, at de amerikanske museer eksisterer på grund af meget store private donationer.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Man må jo gentage sig selv en gang imellem, når hr. Poulsgaard er med i debatten.

Jeg vil sige i dag, som jeg har sagt ved tidligere kulturdebatter, at når det danske folketing i mange år op til 1973 i fuldstændig enighed er gået ind for, at museumsbesøg skulle være gratis eller meget billige, og at f.eks. teaterbilletter skulle være rimelige i pris, så har det netop været, fordi vi ikke ville udelukke den del af befolkningen, som måske ellers ikke på grund af deres daglige budgetter ville have råd til at komme der. Det lader ikke til, at selv en så enkel filosofi i alle disse år har kunnet trænge igennem hos hr. Poulsgaard.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nej, en så enkel filosofi kan ikke trænge igennem hos hr. Poulsgaard. Er der ikke lige så meget kultur i, at pensionister kunne komme gratis over Store Bælt f.eks.? Hvorfor skal nogle ting være gratis og andre koste den fulde pris?

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg sige, at det faktisk var Amerika, jeg tænkte på. Jeg tror, at også herhjemme ville der være en masse folk, der ville være parate til at give bidrag, og man kunne lave forskellige indsamlinger. Man behøver ikke at have staten til at blande sig i det hele.

Det er da kedeligt, at jeg kommer her som en hund i et spil kegler. Nu var I jo så enige alle sammen, og så kommer den dumme Poulsgaard og skal blande sig og ødelægge idyllen! Det var netop den idyl, jeg advarede

[Poulsgaard]

ministeren imod. Hvis hun ønsker at være minister for en borgerlig, liberal regering, skal man helst ikke tage alle de roser fra venstrefløjen; dem har vi ingen brug for.

Op så hr. Tinning: den anden dag, jeg kan ikke huske i hvilken debat, harcelerede jeg lidt over, at nogle unge mennesker ikke vidste, hvem Montgomery var, Danmarks befrier. Det smilte hr. Tinning ad, det var fuldstændig ligegyldigt. Hr. Tinning nikker, så jeg kan se, at han er fuldstændig enig. Men for hr. Tinning gælder det om, at de kender hver flintøkse. Om vi har 3.000 flintøkser eller vi har 1.000 flintøkser, er vel ikke afgørende. Vi har efterhånden mulighed for at opbevare en masse ting for eftertiden i form af video og på andre måder. Vi behøver ikke at bevare hver evige flintesten, man finder i Danmark.

Man skulle måske i historieundervisningen begynde at interesse sig lidt for dette århundrede og så glemme lidt af det andet, for vi har ikke råd til det hele. Vi opfører os jo, som om vi var en rig oliestat i Den persiske Havbugt. Vi har ikke råd til det hele. I skærer ned – nej, VS skærer selvfølgelig ikke ned nogen steder – jeg ved ikke, hvad det er, hr. Tinning smiler så voldsomt ad. Jeg så da hellere, at mine børn vidste, hvad der gik forud for Hitlers magtovertagelse i Tyskland, og hvordan det danske folketing stillede sig, end at de kan fortælle alt om flintøkser og deres oprindelse, vikingskibe, og hvad ved jeg.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Må jeg indledningsvis takke ordførerne – måske med en enkelt undtagelse – for den positive udvalgsbehandling, vi har haft. Der var nok fra nogle sider en vis mistro ved førstebehandlingen over for, om det virkelig kunne være rigtigt, at den borgerlige kulturminister kom med et forslag, der faktisk kunne gavne museerne. Jeg synes, at udvalgsbehandlingen og de ændringsforslag, vi i fællesskab har drøftet os frem til, har vist, at det godt kunne lade sig gøre at samle bred enighed om det meget forsømte område, museerne er.

Det er klart, at man altid kunne overveje, om vi skulle være gået videre, om der skulle have været skaffet flere penge. Der er ingen tvivl om, at flere penge kunne have været

brugt, men et eller andet sted skal man jo sætte grænsen, og jeg mener stadig væk, at dette lovforslag vil komme til at yde et i hvert fald værdifuldt bidrag til, at vi kan videreudvikle vore museer.

Der har været bragt nogle konkrete spørgsmål frem, og der har fra SFs side været bebudet ændringsforslag, som jeg er bekendt med, og som skulle tilsigte, at kompetencen til at godkende arbejdsplanerne skulle flyttes fra det arkæologiske nævn til statens museumsnavn. Det er et ændringsforslag, vi skal tage stilling til mellem anden og tredje behandling og stemme om ved tredje behandling, men jeg vil allerede nu advare imod, at man stemmer for det.

Jeg vil gerne bede kulturudvalget og partierne om at overveje, om det er rimeligt at flytte denne kompetence fra det nævn, som har den absolut største faglige ekspertise, til museumsnavnet, som også har en høj faglig ekspertise, men ikke specielt på dette område. Jeg synes, det under alle omstændigheder må være i alles interesse, at det er den største faglige ekspertise, der har kompetencen i de sager. Det er også derfor, vi har ønsket, at den klare opdeling mellem de opgaver, der ligger i kapitel 6, bliver varetaget af kapitel 6-myndigheden, nemlig rigsantikvaren og det arkæologiske nævn. Det ligger der absolut ikke nogen nedvurdering af statens museumsnavn i, det er bare en klar og en sagligt forsvarlig opdeling. Det var det ene.

Det andet var SFs spørgsmål om, hvorvidt disse bestyrelser nu kunne være selvsupplerende. Dertil kan jeg bare sige, at det ikke er meningen, at nogen bestyrelser kan være selvsupplerende, og det vil vi holde fast ved. Jeg er ganske enig i de indvendinger, der har været rejst mod dette.

Må jeg sige til hr. Poulsgaard og om hele den debat, der udspandt sig her til sidst om, hvorvidt museumsloven nu var socialistisk eller konservativ eller liberal, eller hvad den var, at jeg synes ærlig talt, at den diskussion er temmelig ligegyldig. Jeg har selv været meget glad for at kunne fremsætte dette lovforslag, fordi det var påkrævet, fordi det løste nogle praktiske opgaver, og ikke mindst fordi det kunne tilføre museumsområdet nogle penge. Det har et stort flertal her i folketinget været enig i.

Vi har diskuteret nogle krøller undervejs. Nogle indrømmelser er blevet gjort, nogle

[Ministeren for kulturelle anliggender]

misforståelser er blevet rettet, og jeg synes egentlig, det tjener kulturudvalget til ære, at vi er kommet så langt i så bred enighed. Det ser jeg ikke nogen som helst grund til at forsøge at splitte op ved en eller anden tilfældig politisk diskusion, som efter min mening absolut ikke hører hjemme i denne forbindelse.

Jeg kan da være enig med hr. Poulsgaard i, at det ikke under alle forhold er mig lige kært at blive rost af venstrefløjens – nu sker det ikke så tit, at det gør noget, det forekommer mig ikke generende endnu, det skal naturligvis ikke blive vanedannende, men det bliver det heller ikke – men i dette tilfælde, hvor vi har fået et hverken socialistisk, konservativt eller liberalt, men et konstruktivt forslag på plads, som kan hjælpe vores museer, er jeg faktisk glad for de taksigelser, der kom, uanset hvem de kom fra.

Hvis hr. Poulsgaard vil hindre, at venstrefløjens skal have denne indflydelse, så kræver det altså, at hr. Poulsgaard og hans parti ganske afgørende ændrer opfattelse på det kulturelle område. Så længe hr. Poulsgaard kun kan bidrage til debatten med nogle forkrøblede synspunkter om, at museerne kan klare sig selv med entreindtægter, og at private i øvrigt bare kan give nogle større bidrag – jeg vil gerne her indskyde, at private fortsat skal være hjerteligt velkomne til at indbetale små som store beløb – hvis det er hr. Poulsaards eneste bidrag, som han vil øve indflydelse med og trække udviklingen i retning af, så må jeg sige, at det ikke er til nogen særlig hjælp, og så er jeg da glad for den hjælp, som kommer fra de partier, den kommer fra.

Jeg beder endnu en gang om, at vi i udvalget får lejlighed til at drøfte det ændringsforslag, SF bebudede. Jeg finder det ikke hensigtsmæssigt at gennemføre det, men det går jeg ud fra at vi kan finde en ordening på, ligesom vi har kunnet det med så mange andre ændringsforslag og forslag i det hele taget ved dette lovforslag.

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal blot gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at det var et enigt finansudvalg og folketing, der sidste år bevilgede en meget stor sum til Frihedsmuseet. Samtidig vil jeg godt gøre hr. Poulsgaard opmærksom på, at

de samlede udgifter til kulturelle formål her i landet udgør knap 1 pct. på finansloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, §§ 3–10, ændringsforslag nr. 2 og 3, § 11, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og 5, § 12, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 13, således ændret, §§ 14–22, ændringsforslag nr. 7, § 23, således ændret, §§ 24–33, ændringsforslag nr. 8 og 9, § 34, således ændret, §§ 35–42, ændringsforslag nr. 10 om indsættelse af en ny paragraf og § 43 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om naturfredning.

(Fremsat 7/2 84. Første behandling 21/2 84. Betænkning 21/3 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):